

Sanat

Garip bir sirkte hayat

Erkut Terliksiz 'Açlık / Hunger IV', Karışık teknik, 36.5 x 85.5 cm, (2014), sağ altta: 'Yatan Söyleme / Dont Tell Lies', Karışık teknik, 110 x 66 cm (2014)

Etrafımızdaki tuhafılıklara resimlerinde ilk bakışta çocuksu görünen bir yaklaşım ve gerçekçi hikâyeler ile dikkat çeken Erkut Terliksiz'in dördüncü solo sergisi 'Açlık' bu ay x-ist'te açılıyor. **Antoine Remise** sergi hazırlıkları devam ederken Terliksiz ile atölyesinde buluştu.

Erkut Terliksiz'in resimleri ilk bakışta sizi çocuksu bir hayal dünyasına davet ediyor. Uçuk mavi gökyüzleri, kalabalık ormanlar, pembe bulutlar arasında sarı bir fil, pelerinli ve şapkalı mutlu bir kurt veya gülümseyen bir cin gibi sevimli karakterlerle karşılaşıyorsunuz. İçinizdeki çocukla aranız iyiyse şirin sahnelere dalıp, bu gerçeküstü figürlerle halay çekmek isteyebilirsiniz. Ama aslında bu, leziz gözükken ama aslında zehirli olan elmayı saf mideye indiren Pamuk Prenses'in de yaptığı gibi enayilik olur. Erkut Terliksiz'in işleri yanıltıcı bir ustalıkla yaratılmış. "Resimlerin çizgi romanlara benzer bir

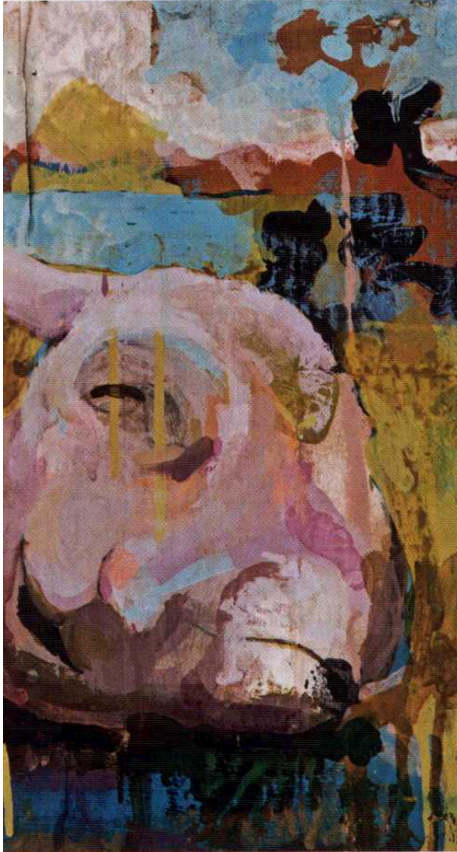
görünümü var ama içlerinde gerçekçi birer hikâye de yatıyor. Resimlerimi inceleyenler kendilerine göre bir öykü bulurken içine gizlediğim mesajları gözden kaçırabilir." diye açıklıyor Erkut Terliksiz.

x-ist'teki üçüncü sergisine 'Açlık' başlığını yakıştırmış. Bu isim sanatçının insan davranışlarına ve hayata karşı duyduğu doyumsuz merakı simgelediği kadar, sosyal ama bireysel varlıklar olarak çakışan egolarımızı da temsil ediyor. "Açlık hissi beraberinde bir ego sorunu da getiriyor." diyor Terliksiz. "Aç olduğunda da avlanman gerek."

Üretimlerinde etrafındaki insanlardan,

onların hikâyelerinden, kişiliklerinden, hislerinden ve davranışlardan ilham alıyor. Amacı bu insanları yargılamak değil (aralarına kendisini de katarak "Hepimizin kusurları var." diyor zaten), aksine içinde bulunduğumuz sosyal 'sirk'in garip yönlerini ortaya çıkarmak, arkasında yatan gerginlik ve şiddete işaret etmek.

Son dönemde yaptığı resimlerinden birinde bebek sayılacak yaşta bir zürafa avcısı adeta elinden başka bir şey gelmezmiş gibi bir zürafanın kafasını kesiyor -ne de olsa hayvanın avcından daha uzun olmaması gerek. Bir başkasında ise bir adamın dişlerinin arkasında görünen

Merve Arkunlar
merve@timeoutistanbul.com

gü, daha ziyade kan ya da zehiri andırıyor. Bir Disney karakterine benzemesine rağmen şu şapkalı kurtun ise vahşi bir yanı var sanki, ağzından garip bir şey çıkıyor. "Kötü, kokuşmuş bir nefesi var. Kendisi de kötü biri zaten." diye uyarıyor Terliksiz. Resmin adı da 'Yalan Söyleme'. Disney'vari görseller kullanarak kapitalist eğlence sektörünün ikiyüzlülüğüne de dikkat çekiyor Erkut Terliksiz. Resimlerinde reklamlarda olduğu gibi bir aldaticılık var. Reklam sektöründe çalışan biri olarak bu dünyanın kirliliğini iyi biliyor. Bizi büyüleyici ve uzaktan masum görünen dünyalara davet ediyor ama her birinin karanlık bir tarafı da var. "Reklam sektöründe yaşam çok şizofrenik çünkü söylediklerinin büyük bir kısmı yalan sayılır." diye açıklıyor. Yine de işlerinde basit bir iyi-kötü ayrımı yok. Karanlık detaylar neşe dolu sahnelere gölge düşürüyor olabilir ama bir çizgi romandan çıkma gibi görünen bu garip evrenin çocuksu karakterleri ve canlı renkleri insan doğasındaki kusurları affettirecek özellikler adeta. Resimlerinin iyimser mi kötümser mi olduğunu sorduğumda "İkisi de. Bakış açınıza ve ruh halinize bağlı. [Bir resim göstererek] Mesela bu aç gözülü ikizler. Ben onlarda komik yönler buluyorum ama bir başkası onları canavar gibi görebilir."

Erkut Terliksiz'in resimleri, 70'lerin California'sında underground çizgi roman sahnesinden beslenerek doğan, 'pop sürrealizm' olarak da bilinen Lowbrow akımını andırıyor. İnsanoğlunun ruhsal bozukluklarını yansıtmak için benzer absürtlükte yöntemler var Erkut'un işlerinde. "McGee ve Gary Baseman gibi sanatçılardan ilham alıyorum. Sanatım çizgi romanlardan esinlenmesiyle bu isimlerin üretimlerine paralel olsa da kendimi Lowbrow akımına dahil etmiyorum, farklı bir bakış açım

var." Bu konuyla alakalı komik bir anekdot olarak San Francisco'daki sergisinde işlerinin bir izleyici tarafından "asit almış bir Robert Crumb'ın elinden çıkma" olarak tanımlandığını söylüyor.

Erkut Terliksiz'in sanatı aynı zamanda bir tepki sanatı; sokakta karşısına çıkan bir obje veya kişi yaratım sürecine girmesi için teşvik edebiliyor onu. "Reklam işlerimde birçok yeni insanla tanıştım ve bu insanlar aniden işlerimde belirlemeye başladı. Son iki yıldır Dilek'i de [kız arkadaşı] çok çizdim ama kasıtlı yapmıyorum bunları, kendiliğinden geliyor."

'Açlık' sergisindeki tüm malzemeler

sokakta bulduğu eşyalardan oluşuyor: Ahşap kapılar, yırtık tuvaler, kutular, çekmeceler... "Bembeyaz bir yüzey benim için çok sıkıcı olabiliyor. Sokakta bulduğum eşyaların ise hislerimle harmanlayabileceğim hazır bir dokusu ve bir hikâyesi oluyor. Keşfettiğim eşyalardan yeni yüzeyler yaratmak ve onlara derinlik katmak çok daha heyecan verici. Bazen koca bir leke bulup oradan başlıyorum işe." diye açıklıyor.

Gezi olayları ve şu anda ülkede mevcut olan gerginliklere de tepkisini kalmamış Terliksiz. "Atölyeme sınırlı bir halde gelip daha sert renkler kullanıyordum, kana ve öfkeye daha çok yer veriyordum. Burnu kesik şu adam gibi."

Bahsettiği uzunca resimde söyleşi boyunca bizi tepemizden izleyen bir adam var. Yaralanmış yüzünden kopan burnunu ellerinde tutuyor. Gurur ve hayal kırıklığıyla karışık, soru soran bir ifadesi var: "Sırada ne var?"

Erkut Terliksiz - 'Açlık'

3 ► 26 Nisan Nişantaşı. Pazartesi 11.30-19.30, salı-cumartesi 10.30-19.30 arasında açık. www.artxist.com